

Uchwała Nr XLII/815/10
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 31 sierpnia 2010 r.

dotycząca przyjęcia projektu uchwały w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego.

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.), oraz art. 23 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.), uchwała się co następuje:

§ 1

Przyjmuje się projekt uchwały w sprawie wyznaczenia obszaru chronionego krajobrazu, stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Projekt uchwały, o którym mowa w § 1 podlega uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Julian Osiecki

Uchwała NrSejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego.

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jednolity Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz.1590, zmiany: Dz.U. z 2002 r. Nr 23, poz.220, Nr 62, poz.558, Nr153, poz.1271, Nr 214, poz.1806; z 2003 r. Nr 162, poz.1568; z 2004 r. Nr102, poz.1055, Nr 116, poz.1206; z 2006 r. Nr 126, poz.875, Nr 227, poz.1658; z 2007 r. Nr173, poz.1218; z 2008 r. Nr180, poz.1111, Nr 216, poz.1370, Nr 223, poz. 1458; z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 106, poz. 675), w zw. z art. 23 ust. 2 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, zmiany: Dz.U. z 2009 r. Nr 215, poz. 1664; z 2010 r. Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804) uchwała się co następuje:

§ 1

Obszar Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego, zwany dalej „Obszarem”, o powierzchni 30133,9 ha położony jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie elbląskim na terenie gmin: Rychliki, Pasłęk, w powiecie ostródzkim na terenie gmin: Małdyty, Miłomłyn, Morąg, Ostróda i miasta Ostróda, w powiecie iławskim na terenie gminy Zalewo.

§ 2

Opis granic Obszaru, o którym mowa w § 1 stanowi załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3

Granice Obszaru określa mapa sytuacyjna, stanowiąca załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 4

1. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
- 2) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne – stosowanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;
- 3) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;
- 4) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- 5) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- 6) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach; budowa zbiorników

małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;

- 7) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradel, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;
 - 8) zwalczanie szkodników owadzich i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie metod chemicznego zwalczania dopuszcza się tylko przy braku innych alternatywnych metod;
 - 9) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;
 - 10) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę;
 - 11) kształtowanie właściwej struktury populacji zwierząt, roślin i grzybów stanowiących komponent ekosystemu leśnego;
 - 12) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych;
 - 13) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;
 - 14) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych.
2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru:
- 1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
 - 2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolno środowiskowego - zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
 - 3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;
 - 4) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
 - 5) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
 - 6) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych;
 - 7) zachowanie zbiorowisk wydmych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
 - 8) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodnołotnych oraz obszarów źródłiskowych cieków;

- 9) eliminowanie nielegalnego eksploataowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
 - 10) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
 - 11) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych;
 - 12) melioracje nawadniające zalecane są w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.
3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru:
- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi;
 - 2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;
 - 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogennej i zwiększenia różnorodności biologicznej;
 - 4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
 - 5) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
 - 6) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
 - 7) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) poprzedzane analizą bilansu wodnego zlewni;
 - 8) zapewnienie swobodnej migracji rybom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;
 - 9) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień lub zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;
 - 10) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
 - 11) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;
 - 12) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
 - 13) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu; uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródliskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;

14) rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód.

§ 5

1. Na Obszarze wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwszstormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w rozumieniu § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, z późn. zm.) po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które służą racjonalnej gospodarce leśnej, rolnej, łowieckiej lub rybackiej w celu poprawy stanu środowiska, po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie.

4. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 nie dotyczą:

- 1) złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały, których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej; - po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalin.
 - 2) złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m³/rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały - po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalin.
5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy:
- 1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych) oraz uzupełnień zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na działkach przyległych;
 - 2) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu;
 - 3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych - w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani, po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie.
6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy ustaleń obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz sporządzonych projektów planów w stosunku do których zawiadomiono o terminie wyłożenia tych planów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie uchwały.

§ 6

Nadzór nad Obszarem sprawuje Zarząd Województwa Warmińsko - Mazurskiego.

§ 7

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 8

Traci moc rozporządzenie nr 111 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 176, poz. 2579).

§ 9

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Przewodniczący Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Julian Osiecki

Załącznik Nr 1 do projektu uchwały Sejmiku
Województwa Warmińsko - Mazurskiego w sprawie
wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału
Elbląskiego

Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego

Od granicy OChK Pojezierza Iławskiego - B na drodze Iława - Boreczno przy północnym skraju wsi Tynwałd, skrajem lasu w kierunku wschodnim aż do linii kolejowej Iława - Ostróda, dalej na wschód linią kolejową, z pominięciem wsi Samborowo do granicy miasta Ostródy i tą granicą brzegiem Jez. Drwęckiego aż do wiaduktu kolejowego nad przewężeniem Jez. Drwęckiego i tu schodzi na brzeg jeziora Drwęckiego i dalej prowadzi ku wschodowi, po czym zgodnie z linią brzegową zawraca na zachód i biegnie na północ aż do granicy lasu i skręcając na wschód dochodzi skrajem lasu do szosy E7 Warszawa - Gdańsk, po czym dalej prowadzi przez las wzdłuż szosy w kierunku północno-zachodnim aż do skraju lasu przed Miłomłynem, skręca skrajem lasu na północ i na wschód i skrajem lasu dochodzi do drogi utwardzonej Miłomłyn - Tarda i dalej prowadzi wzdłuż drogi aż za Tardę do linii kolejowej Miłomłyn - Morąg i prowadzi tą linią w kierunku wsi Bartążek (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Lasów Taborskich), omija Bartążek od zachodniej strony i prowadzi wzdłuż drogi gruntowej, na północ do Słonecznika i dalej drogą na północny zachód przez Wenecję, omijając wieś, aż do skraju lasu, dalej skrajem lasu i ciekim wodnym o nazwie Drela - w odległości ok. 100 m od cieku, do osady Naświty, dalej drogą gruntową w kierunku północno-zachodnim i później skrajem lasu i drogą do Wilamowa, po czym z Wilamowa drogą Małdyty - Morąg w kierunku zachodnim do zadrzewienia po północnej stronie i prowadzi między zadrzewieniem i jeziorem w kierunku północnym, po czym skręca na północny zachód wzdłuż linii kolejowej Morąg - Małdyty, mija Małdyty i skręca drogą wzdłuż zachodniej granicy miejscowości na północny wschód dochodząc do drogi Małdyty - Sámbród, dalej prowadzi tą drogą aż do Sambrodu, gdzie za kościołem skręca na zachód w drogę gruntową, a później po przecięciu trasy E7 - w drogę utwardzoną, prowadzącą w kierunku miejscowości Awajki i prowadzi dalej aż do Drulit i dalej z Drulit drogą lokalną w kierunku północno wschodnim do skrzyżowania dróg w punkcie 125,7 m n.p.m., gdzie skręca na północ i po przebyciu około 1000 m, granica OChK przekracza ciek wodny i wzdłuż drogi dochodzi do m. Talpity, omija wieś od zachodu i drogą polną kieruje się na północny-zachód do wsi Rydzówka, następnie wzdłuż drogi lokalnej na południowy-zachód ok. 600 m za wsią, gdzie skręca w drogę na północny-zachód dochodząc do cieku, którym skręca na zachód do grupy zieleni, stąd drogą polną i linią energetyczną do punktu odległego 100 m na północny-wschód od mostu na Kanale Elbląskim położonego na drodze do Rychlik (droga wojewódzka nr 526) i od tego miejsca biegnie na północ w odległości ok. 200 m od prawego brzegu kanału do granicy gminy Elbląg, następnie na zach. wzdłuż granicy gm. Elbląg około 1800 m i dalej skręca po granicy w kierunku południowo-zachodnim do granicy gmin Rychliki - Markusy i biegnie tą granicą do szpaleru drzew (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Jez. Drużno), a następnie drogą polną kieruje się na południowy wschód do skrzyżowania z drogą do m. Wysoka (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Rz. Dzierżgoń) i dalej drogą w kierunku na wschód od drogi Rychliki - Jelonki, następnie na północny-wschód do rzeki Marwickiej Młynówki, otaczając ją w kierunku południowo wschodnim wraz z nadrzecznym lasem, dalej z powrotem do drogi jw. (pomijając las po stronie północno-wschodniej), następnie drogą Rychliki - Jelonki na północny-wschód do punktu odległego o ok. 200 m od zach. brzegu Kanału Elbląskiego i od tego miejsca granica OChK biegnie na południowy-wschód w odległości ok. 200 m od zachodniego brzegu kanału, obejmując zadrzewienia skarpy za m. Krzak i dochodzi do drogi Krasin - Rychliki, po czym dalej wzdłuż Kanału po granicy gmin Rychliki i Pasłek do granicy gminy Małdyty, którą dochodzi do drogi na Sasiny i tą drogą prowadzącą przez Sasiny i PGR Niedźwiada do miejscowości Budwity (wzdłuż brzegów jezior Sasiny i Piniewo), po czym dochodząc do drogi utwardzonej łączącej Budwity z szosą E7 prowadzi nią w kierunku wschodnim przez ok. 0,5 km i skręca na południowy wschód w kierunku miejscowości Budwity Torfowania i dalej prowadzi zachodnim, a później południowym skrajem kompleksu leśnego dochodząc do szosy E7 w Małdytach i tą drogą prowadzi na południe do cieku wodnego przed Stadniną Linki, po czym prowadząc na wschód po cieku wodnym dochodzi do zadrzewień przy zatoce jez. Ruda Woda

i prowadzi na południe najpierw wzdłuż granicy lasu a później drogą polną do Szymonowa skąd prowadzi drogą na południe i dalej skrajem lasu do cieką przed Dziśnitami, którym biegnie w kierunku północno-zachodnim do drogi E7 w Wodzianach i dalej na południe wzdłuż tej drogi gdzie na 132,8 km drogi skręca w kierunku północnym i biegnie około 710 m wzdłuż granicy działki nr 233 po czym skręca na południowy wschód i biegnie około 215 m (po granicy działki nr 233) po czym biegnie w kierunku południowym około 700 m (po granicy działki nr 233) następnie w odległości około 30 m od cieką wodnego skręca na zachód i dochodzi do drogi krajowej E-7 na jej 131,9 km i dalej na południe wzdłuż tej drogi do starego nasypu kolejowego ok. 1 km na południe od Wólki Majdańskiej i dalej nasypem kolejowym do Kanału Ławskiego, dalej wzdłuż zachodniego brzegu kanału w kierunku południowo-wschodnim do mostu na drodze z Miłomłyna do Zalewa i dalej tą drogą w kierunku zachodnim, przed Bynowem skręca na południowy zachód w drogę gruntową prowadzącą do Dębinki, dalej północnym brzegiem kanału do drogi z Karnit do Bynowa, tą drogą do Ligi, z Ligi drogą gruntową przez pola do południowo-wschodniego narożnika kompleksu leśnego między jeziorami Jaśkowskim i Karnickim i po przecięciu drogi asfaltowej Miłomłyn - Zalewo wzdłuż wschodniej granicy lasu do drogi gruntowej prowadzącej do Majdan i dalej drogami polnymi na wschodnim brzegu jeziora Jaśkowskiego do miejscowości Skarpa i dalej drogą w kierunku jeziora i granicy gmin Zalewo i Miłomłyn, którą biegnie w kierunku północno-wschodnim, a dalej drogą polną do nasypu kolejowego i dalej skrajem lasu do drogi gruntowej Liksajny - Jaśkowo, ok. 1 km na zachód ta droga i dalej na północ granicą gminy Zalewo i później drogą do Wodzian przez Bagnity, po czym szosą E7 na północ, na wysokości Stadniny Płkity drogą gruntową w kierunku zachodnim wzdłuż północnego brzegu jez. Kęty do Klonowego Dworu i drogą gruntową na północny-zachód przez Pleśno i do drogi asfaltowej Małdyty - Zalewo i dalej tą drogą do cieką przed m. Barty, którym biegnie na południowy-wschód do miejscowości Pozorty, dalej drogą polną i później wzdłuż wschodniej granicy kompleksu leśnego i granicą gminy Zalewo do drogi między Stadniną Kęty a Janiki Wielkie; tą drogą do Janik Wielkich, a stamtąd drogą w kierunku Jaškowa do zachodniego skraju kompleksu leśnego, dalej tym skrajem na południe do drogi prowadzącej z leśniczówki Piekło (nad jez. Piekło) do Boreczna i potem drogą na południe przez Urowo, Sąpy aż do skraju lasu przed miejscowością Tynwałd skąd rozpoczęto opis. Opis przebiegu granicy terenu wyłączzonego z Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbłaskiego. W miejscowości Boguszewo granica OChK Kanału Elbłaskiego przecina drogę asfaltową (Samborowo - Miłomłyn) i biegnie w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż drogi polnej do skrzyżowania z drogą polną biegnącą na północny-wschód do wsi Rogowo, następnie drogą lokalną dochodzi do wsi Liwa, gdzie otacza zabudowania wsi od strony wschodniej i północnej i dalej kieruje się na północny-zachód wzdłuż drogi i dochodzi do lasu, gdzie prowadzi przez las, po czym za lasem otacza Jezioro Wielimowskie i dalej drogą polną kieruje się na południowy-zachód, a później na północny-zachód dochodząc do drugiej drogi na m. Zalewo, po czym tą drogą skręca na południe i dochodzi do miejscowości Zalewo, gdzie granica biegnie wzdłuż drogi w kierunku południowo-zachodnim i przez las dochodzi do miejscowości Gil Mały i stąd skręca przy drodze w kierunku południowo-wschodnim do wsi Boguszewo do punktu początkowego.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.), do wyłącznej właściwości Sejmiku Województwa należy podejmowanie uchwał w innych sprawach zastrzeżonych ustawami i statutem województwa do kompetencji Sejmiku Województwa. Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.) Sejmik Województwa wyznacza obszar chronionego krajobrazu, określa jego nazwę, położenie, sprawującego nadzór, dokonuje ustaleń dotyczących czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazów właściwych dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części wybranych spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1, a wynikających z potrzeb jego ochrony. Likwidacja lub zmiana granic obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały Sejmiku Województwa, po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin, z powodu bezpowrotnej utraty wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem. Projekt uchwały Sejmiku Województwa w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego zgodnie z art. 23 ust. 3 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.) wymaga uzgodnienia z Regionalną Dyrekcją Ochrony Środowiska w Olsztynie. Dyrektor Zespołu Parków Krajobrazowych Pojezierza Iławskiego i Wzgórz Dylewskich pozytywnie zaopiniował propozycje wyłączenia działki nr 233 z Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego.

Załączniki binarne

Załącznik Nr 2 do projektu uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko - Mazurskiego w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego

mapa

Zalacznik2.jpg